

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebuix

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE OGORINAS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
INDEPENDENT
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Impressió, 2,298

ANY VIII NÚM. 2.249

BARCELONA, DISSABTE, 6 MAIG DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

FLORALIES DE POBLE

Diuen que els Jocs Florals... No temeu. No valgu a fer una fantasia més sobre la significació d'aquesta festa. Però sí val fer unes petites observacions sobre la seva actualitat.

Els Jocs Florals, se diu, han fet el catalanisme, en gran part. Sens dubte. Però no han fet la ciutat catalana. Els Jocs Florals, en el temps del catalanisme primitiu, que era vil·la o era plebeu, volgueren representar el sentit aristocràtic, el sentit urbà, la ciutadania. Però sols conseqüència de representar l'aristocràtic senyorial, i per tant, perquè l'història és cosa d'erudits, i les múltiples de desconexió. Els Jocs Florals tenen una noble tradició catalana; però exclusivament erudició. Els Jocs Florals han fet el catalanisme; però l'han fet massa a imatge de l'antigor per què sospirem; i nosaltres ens trobem avui amb que no tenim una festa poètica digna de compensar el sentit modern i liberal, en veritable sentit ciutadà, aquella cerimònia tradicional i freda. Aquell catalanisme és ja mort, perquè n'hem elevat un altre en lloc seu; i la festa no està ja a l'altura de lo que vol simbolitzar. És més aviat una festa regional que una festa ciutadana.

A Barcelona succeïx avui una ben trista cosa: se diu que nosaltres, homes de esquerra, som els més; i amb tot, jo veig que les institucions de pura cultura catalana són en general monopoli de les dretes, asil de les joventuts dretistes, acadèmies qui consagren, com tota Acadèmia, únicament els homes no tancats per cap estridència satànica, per cap rebeldia de mal tò entre gent que s'estimen... No, no vull citar corporacions, perquè totes les aneu ja nomenant entre dents; i m'apresso a dir que salvo també les complicitats excepcions que també se n'aveuen.

El mes de maig és un mes simbòlic. Ja se sab: el mite de la Resurrecció, ont se confonen els antics mites solars amb el retorn de la Primavera i el recomens de la joventut dels camps, se tradueix en aquella significació de la renaixença de Catalunya, mitat Crist sorgint del sepulcre, i mitat Bella Dòrmida alsant del liti secular, com un emblema de la sempterna aurora. Però les noves multituds han vist també en el mite de maig l'imatge plàstica dels seus anhels, el model natural dels seus impulsos. Tal és la significació de la passada festa, el pri-

mer de maig.—Y bé: no podríem, nosaltres catalans d'esquerra, donar al primer de maig un sentit de Floralia catalana i ciutadana qui fos per la nostra doble causa de Catalunya i de llibertat el mateix impuls que els Jocs Florals han estat exclusivament per el catalanisme de dreta, ja que el lema floral de l'aristocràcia és encara una concepció esquifida i reclosa, y el lema de Fe és encara una pura ortodòxia de catolicisme?

Vos, Ignasi Iglesias, qui heu escullit l'estadi més propi per aquestes simbolitzacions, el teatre, podríeu impulsar amb el vostre prestigi aquesta mena d'incorporació poètica de la ciutadania a la festa internacional dels treballadors humans. Seria com una entrada de Catalunya en l'universal confederació, una confederació realitzada en l'idealitat, ja que no pot fer-se encara en la realitat. Y què hi fa que sia sols en l'idealitat, ja que s'ha tractat precisament de poesia?

Encara tindrà un altre bell contrapunt, aquesta festa. La festa dels treballadors, actualment, participa de la naturalesa mateixa dels que la fan, desheretats de la gran cultura, exclusius de les aristocràcies intel·lectuals pel monopoli absurd de l'educació pels rics, y a conseqüència de la mateixa malura del treball actual, qui envileix com una esclavitut, y taca les fons mateixes de l'ànima. Heu predicat mil voltes l'unió dels que diuen intel·lectuals amb els obrers, com dues forces qui necessiten una de l'altra. Doncs això seria la festa ideal d'aquells consors, una mena de Noces de la poesia amb la ciutat, com les del Dux amb l'Adriàtic.

L'obrer, avui, en la seva encarnació literària, com és sobre tot el teatre, té una taca de plebeisme y de servitut, ben diversa de la rudesca virginal, originària y bàrbara que tenen els selvatges o els homes prehistòrics. L'obrer porta l'herència tradicional de la seva carn de criat, com la porta encara, més ofensiva perquè vol esser més dissimulada, el mateix burgès emancipat ahir per la Revolució.—Bé doncs: aquella taca és lo que'l socialisme voldria precisament borrar, com qui borra el segell de una marca de forat, impresa a ferre flamejant sobre l'esquena. Y jo crec que una gran festa poètica seria en part l'unció reial que esborraria; y coronaria el Poble, sota's nous dorsers...

GABRIEL ALOMAR

Notes polítiques

Felicitacions

La Junta directiva de l'Ateneu Gracienc d'U. F. N. R. en sa darrera sessió acordà felicitar entusiàsticament a la minoria consistorial d'Esquerra y d'una manera molt especial al senyor Lluhi Rissech, per la seva actuació en defensa dels interessos de la nostra Barcelona y dignificació del càrrec que desempenya.

De l'Ateneu de l'U. F. N. R. del Districte III:

Honorable consell:
En l'escat d'entusiasme que ha produït la brillant campanya que amb l'apoi dels demés companys de minoria esteu duent a terme a l'Ateneu, no cal ponderar la part qui pren aquesta entitat que té l'honor de comptarvos entre's seus socis.

Ademés, la circumstància d'haver sigut elegit regidor per aquest districte, fa que acabi d'omplir-vos de joia y lligitim orgull la estela de simpatia y felicitacions que amb motiu de la vostra sabia y honrada feina s'han exterioritzat.

Nosaltres ja sabem que no cal recomanar que persevereu en la vostra actitud, sabem que per a vos mantinguen en ella no és un cal tenir vida y salut, que és lo que de tot cor us desitgem per a bé de la Patria y de la Llibertat.

Barcelona, 5 de maig de 1911. — El president, S. Duran y Borri. — El secretari, Jaume Ventós.

Senyor don Joaquim Lluhi Rissech.

Honorable senyor:

De la mateixa manera que vos saludu als ferits que cauen en la lluita, posaltres ens descobrim davant de l'heroe que tan brillantment sab defensar la seva missió en el Municipi. La nostra Barcelona sabrà premiar y fer justícia als homes que com vos tan dignament administren els seus interessos. Fareu extensiva la felicitació més entusiasta que en nom del Foment Republicà Català de Sans us dirigeixo, als demés companys de la minoria de U. F. N. R. Visqueu molts anys per Catalunya y per la Llibertat.

Ciutat, 5 maig 1911. — El president, Joan Anguil.

Una conferència

Aquest vespre ha de donar el respectable corollari don Eusebi Corominas una conferència en el Foment Republicà Nacionalista de Reus.

El tema que desenvoluparà és el següent: "Organització positiva del partit republicà."

Entre els lerrouxistes

L'atzar feu que ahir matí trobessim a un dels capdavanters de les joventuts radicals, a un d'aquells que entre's elements lerrouxistes es considerat com ànima de la joventut en el partit den Lerroux.

Entre l'esmentat capdavant de les joves rebels y un de nostres redactors, se creuà el següent diàleg:

—Què me'n diu de les escissions que hi ha en el seu partit?

—Quines escissions?—preguntà fentse el to del jove rebel.

orgues elèctriques, executantse escullides peses d'autors austríacs y hongaresos.

Dia 14. — Segon gran concert Kaehele-Pahissa.

Dia 18. — Tercer dijous de Moda: en honor de la secció belga.

Dia 21. — Tercer gran concert Kaehele-Pahissa.

Gran concert per la Banda Municipal y orgues elèctriques.

Dia 25. — Quart id. id. id.

Dies 27 y 28. — Gran festival de les flors, a càrrec del gremi d'horticultors de Barcelona, el qual adornarà el Palau de Belles Arts amb flors naturals, baix la direcció del notable artista don Olaguer Junyent.

Inauguració del temple artístic, en el que's representaran plàsticament cançons populars de cèlebres poetes, amb quadros escènics de don Olaguer Junyent y masses corals, en les que hi pendrà part l'Orfeó Català, dirigit pel mestre Millet.

Corresponent a les invitacions que se circulan per l'Ajuntament y la Comissió Executiva de la Exposició, s'han rebut a l'Arca el següent ofermens de quantitats per l'adquisició d'obres del referit Certamen.

Del rei, 2.500 pessetes.

De la reina mare, 1.000.

Del marquès de Casa-Riera, 1.000.

Dels senyors Conde, Puerto y Companyia, 1.500.

De la Cambra de Comerç Francesa, 1.000.

Del marquès de Mariano, 2.500.

De don Josep Mansana, 1.000.

S'espera molt aviat la notícia de nous ofermens.

Fou un veritable aconeximent el primer dia de moda dedicat a la secció alemanya. Al Palau de Belles Arts s'hi aplegà selecta concurrència. El consell alemany amb sa distingida esposa y els consells de diverses nacions, ocupà la llotja presidencial.

EL SÒPAR

ALS NOSTRES REGIDORS

Anit se reuniren en el C. N. R. del carrer de Pelai els representants de les entitats d'Unió Federal del Pla de Barcelona per parlar y pendre acors respecte l'obsequi que s'ha pensat en tributar als regidors del nostre partit, per la brillant conducció observada en defensa dels interessos de Barcelona, en la darrera Junta municipal de Vocals Associats.

A la reunió hi assistiren representants de totes les societats de nostra comunitat política, prenentse en mitg de gros entusiasme l'acord d'obsequiar als regidors barcelonins de la minoria de l'U. F. N. R. amb un sopar de caràcter íntim que dedicarien als edils de l'Esquerra els centres adherits al nostre partit.

L'obsequi tindrà lloc la nit del dia 13 y el preu del cobert s'ha fixat en cinc pessetes.

Pera organitzar l'acte y cuidar de tot lo pertinent al mateix se nomenà un comitè compost dels senyors Julià, Batalla, Gambús y Vila.

Els representants assistents a la reunió comunicaren tots ells les seves impressions de per l'entusiasme que ha despertat entre's correligionaris la celebració de l'acte, aquest promet veures extraordinàriament concorregut, resultant el mateix una forta y brillant manifestació d'Esquerra.

Nacionalistes a distancia

UN CURIÓS ARGUMENT

Parlavem dies enrera de la contradicció en que cauen sovint els unitaris espanyols a l'aprovar, tractantse de països estrangers, allò mateix que combaten quan se tracta d'Espanya. Y feiem remarcar com el Progrés y la Vanguardia, de Barcelona, y el Liberal, de Madrid, antinacionalistes davant de Catalunya, se mostren nacionalistes davant d'Albània, d'Hongria y de Croàcia, respectivament.

Val a dir que «La Vanguardia», en la «Revista estrangera» que esmentavem, ja preveia la nostra objecció. Y, aventsantse a la mateixa, deia lo que segueix:

«Lo que hay es que seria una generalizaci6n archisofística establecer iguales diferencias en otras naciones de raza étnica única; el caso en Austria-Hungria es completamente distinto; los austriacos son alemanes y los húngaros no son ni siquiera prios, —de lengua ni de raza,—sino nada menos que «griegos», como si dijéramos amarillos».

L'argument encara que no sigui nou, és curiós. Hongria té raó en les seves reivindicacions nacionalistes (que per cert estan a dos dits del separatisme), perquè aquell poble és d'una rassa diferent dels austriacs. Catalunya no té raó, perquè els catalans són de la mateixa rassa que els castellans.

Pera que aquest argument vulgués dir alguna cosa, caldria definir prèviament què

és una rassa. Hi ha en aquest punt múltiples criteris, y els homes de ciencia han fet de les rasses humanes moltes y moltes diferents classificacions. Segons siguin els criteris que s'apliquin, pot resultar que's austriacs y els hongaresos pertanyen a una mateixa rassa y que's catalans y els castellans formen dues rasses distintes. De tots els criteris que per la constitució de les nacionalitats s'han volgut donar, el més fals, el més absurd, el més impracticable, és el de les rasses. Temps ha que ningú el defensa seriósament. Y ara preté desenterrar el bon senyor A., de «La Vanguardia»!

De segur que'l sudit reviser de política estrangera no s'ha adonat de les conseqüències de la seva teoria. Segons aquesta, el nacionalisme basc està justificadíssim. Que els euskars pertanyen a una rassa diferent dels altres espanyols, és un fet indiscutible. Cal, doncs, reconèixer davant d'Espanya els mateixos drets d'Hongria davant d'Austria. És que «La Vanguardia» reconeix tals drets a Basconia?

«Lògica, lògica», que diu aquell personatge d'una comedia dels Quintero.

Vies urinaries P. Gracia, 59; de 12 a 1 y de 3 a 5; pera obrers, de 7 a 8.

VIDA TEATRAL

ELDORADO.—Comiat del senyor Garavaglia amb Kenn

Al desafort de triar «Beethoven» per debut va afegir l'il·lustre actor italià el d'escullir «Kean» per despedida. L'obra de Dumas potser hauria passat bé cap al 1830, però avui és absolutament intolerable y és llastima que el senyor Garavaglia posi les seves condicions y el seu talent al servei d'aquella monstruosa ridícula.

Potser l'obra, massa coneguda del nostre públic, va refradar un xic els entusiasmes y retregué a la gent. Lo cert és que'l senyor Garavaglia se mereixia un plo y no va tenir sinó mitja entrada, digne coronament de la manca d'atenció que ha tingut per ell aquesta temporada el nostre públic.

Malgait lo infernal de la producció representada, aquesta ofereix camp de lluitament a l'autor, y el senyor Garavaglia sapigut aprofitarsen matissant insuperablement el personatge Edmundo Kean. Digué sobre tot amb una gran naturalitat y justesa una escena de l'acte segon y la de la taverna del tercer, ont fou ocauonant mercedament.

Els actors de la companyia italiana vestiren molt bé l'obra; l'escena en cambi fou desastrosament presentada; al costat dels llums mobiliaris de «Kean», els molts de «La reina jove» són dignes del Teatre de la Princesa.

El senyor Maieroni y les senyores Garavaglia y Toldi van contribuir amb el seu treball justissim a l'èxit del senyor Garavaglia.

Al terminarse la representació, el públic ocauonà perllongament a l'eminent actor obligant-lo a parlar. El senyor Garavaglia feu emocionat y tingué frases d'amor per Barcelona y per la nostra llengua, que foren agraiades amb una altra ocauon ben entusiasta.

El Congrés cotonaire

El Comitè Internacional de la Federació Cotonera del que'n forma part don Eduard Calvet, com delegat d'Espanya, ha sigut objecte a Lisboa d'una entusiasta rebuda, acudint a esperarlos el president del Govern portugués y tots els demés ministres. L'Ajuntament lisboenc donà, en obsequi als visitants, una recepció brillantíssima, amb suntuós ball y esplèndid llum, haventhi assistit també a l'acte el quefe y ministres tots del Govern, resultant una festa en extrem lluita y fastuosa.

El Comitè sortí després en direcció a Madrid, ont haurà sigut rebut en el dia d'avui pel nostre Govern, resultant de Madrid avui pera arribar a Barcelona demà diumenge en l'express de les nou del matí, per l'estació de Fransa.

Aniran a rebre als congressistes les Juntes directives y consultiva del Foment del Treball Nacional. Se suplica als senyors congressistes y fabricants cottoners acudeixin els indicats dia y hora a dita estació pera rebre als forasters.

El ministre de Foment, que vé pera assistir al Congrés, arribarà demà diumenge a la nit.

A la Universitat hi haurà desde demà, una oficina a la qual deuran acudir pels senyors congressistes pera reunir les invitacions y contrassenyes pera assistir a les festes del Congrés. Els congressistes que no ho fassin en hora oportuna, s'entendrà que hi renuncien.

Ahí va quedar definitivament tancada la inscripció al Congrés Internacional Cotoner. La Junta directiva del Foment del Treball Nacional prega als seus socis que acudeixin a l'estació de Fransa, a l'hora indicada.

VIES URINARIES

Aparells pera veure la bufeta, uretra y rentar els ronyons. — De 12 a 2 y de 6 a 9. — Jovellanos, núm. 9.

Básculas-Caixas
Pibernat pera Cabals
Avinyó, 8-10

Dr. GALLEGO VIES URINARIES - SÍFILIS
18 - Comte de l'Assalt - 18 **606**

Ateneu Enciclopèdic Popular

Conferencia del senyor Layret

A convit de la Secció d'Estudis Socials de l'A. E. P. ocupà ans d'anit la tribuna de dita entitat el nostre benvolgut amic don Francisco Layret, que explanà l'interessant tema «La política y els obrers».

Després de fer remarcar que potser no havia estat prou encertada la Secció a l'encomar el desenvolup de l'esmentat tema a un polític en actiu, va anunciar que no's proposava fer una digressió històrica, sinó parlar de qüestions ben presents y ben pràctiques.

Però forosament tenia de fer el senyor Layret una mica d'història pera deixar clarament exposat l'origen y facilitats del moviment obrerista modern, y per això començà examinant aquell període de temps de la Història esdevingut després de la Revolució francesa, període de lluites constitucionals, en el qual, les lluites obreres se troben confoses amb les lluites revolucionàries. És el període de la lluita per les llibertats populars; l'acció és exclusivament política; no hi han més que partits y bàndols polítics y la suprema idealitat dels homes liberals, dominats per la doctrina filosòfica de l'individualisme; és la concepció de l'Estat-gendarme de Kant que assegurí totes les llibertats individuals, escrivint el exclusivament la funció del control d'aquestes, pera que totes puguin coexistir armónicament.

Però aquella concepció clàssica del liberalisme arribà a un absolut fracàs, no sols per l'exageració de la doctrina, sinó també per les impureses de la realitat. Perquè aquests bàndols polítics, si bé proclamaven uns ideals, anaven també a assegurar la situació y la representació personal dels seus homes que oblidaven massa sovint l'interès de les classes populars, lo qual feu que aquestes s'anessin apartant, desenganyades, de la política.

Com s'ha anat formant el moviment obrer, com s'ha anat despertant el sentiment de classe de les multituds obreres?, digué el senyor Layret. Ja'ns ho explicaren en anterior dia en aquesta mateixa tribuna; jo no'n reculliré avui més que dos aspectes. És indubitable que'l moviment obrer ha nascut principalment de la transformació del règim de l'indústria. El sentiment de classe no podia sorgir més que en aquests grans conglomerats d'obres de les grans empreses industrials; no podia néixer en els temps de l'indústria familiar en els quals els treballadors vivien separats.

Y el treballador, que s'anà formant en aquelles lluites polítiques del segle passat, veugué malgrat anar assolint els seus ideals polítics de llibertat, de ciutadania, no remediava la seva pròpia situació, que era la mateixa d'abans, la seva misèria y la dels seus y d'aquí en provingué el gran desengany fins l'hostilitat de les multituds obreres per l'acció política.

Aleshores la lluita's plantejà en el terreny econòmic, y avui, després de moltes evolucions, se poden veure dividides les masses obreres en dos grans grups: el del socialisme y el de l'anarquisme. Aquest últim en definitiva no és més que la darrera evolució lògica de l'individualisme radical, perquè si l'Estat no té de tenir altre fi que'l de coordinar, el de fer funcionar bé les llibertats individuals, no és possible, diguem, que un dia aquest funcionament regular estigui tan assegurat, marxi per sí sol, que no sigui precis l'orgue regulador, l'Estat?... Heusquí la concepció de l'anarquia.

El socialisme, sense abandonar el camp de la lluita econòmica, ha orientat als obrers vers la conquesta de l'Estat, no pera usufructuarlo com els polítics, sinó pera ferne l'orgue regulador de la producció.

Per Cala Ciutat se diu...

Que a Madrid ja han nomenat el comissari regí que ha de presidir la Comissió mixta de les aigües, qual nomenament ha recaigut en l'exministre senyor Alvarado.

Que'l senyor Ferrer y Bittini, davant de que la premsa s'ha fet eco de lo mal vist que són pels regidors les seves continuas y persistents intromissions en funcions que no li corresponen, y que podrien donar lloc a interpellacions consistorsials, ha pensat en no acostarse més per Ca la Ciutat.

Al sapiguere la notícia tothom ha cregut imminent la dimissió del Marañao.

Que anit se celebrà en el saló gran de la «maisons» un banquet lladonista.

A l'acte hi assistí tota la colla de la gana en pes, rendint homenatge al seu profeta Lladó y Vallés, president de consums per honra y gloria del partit radical.

Se juntaren dues taules, y a l'entorn de elles prengueren seient: el voluminós quefe de l'Estat Major de la colla, general Vinaixa; el senyor Arduca, que encara ningú sab quin paper fa al costat den Lladó; l'il·lustrat cadiraire de Sans, senyor Sans Cabré; l'amo del futur diari lladonista y íntim amic den Serrallana, senyor Herrero; aquella gran mola decorativa que's diu Fernández Valdés; l'eloquent orador y exadroguer, Figueras; l'exobrer Santamaría; el que un dia fou capità de la colla del garrot, senyor Doménech, y'l magnífic quefe, Lladó y Vallés, admirat de tota la tarregada y temut den Mir y en Serrallana.

El banquet s'havia de celebrar diumenge, però s'avençà la seva celebració per tenir de marxar a Madrid, d'embaixada, en Lladó y'l seu lloctinent Vinaixa. Segons se'ns digué no hi hagueren brindis, però en totes les converses se parlà fonament de fer esforços pera arribar a una completa unitat d'orientació y d'acció de la majoria en el Consistori.

Y s'acordà que'l millor medi d'aconseguir-ho era que sortís aviat el futur diari, que pagará l'Herrero amb combinació amb el marquès de Villanueva y Geltrú.

Que demà marxem a Madrid els embaixadors de la ciutat, senyors Lladó, Vinaixa y Puig d'Asprer, o sigui la colla den Pallofa de la diplomàcia.

Ahí l'arcalde — el gran amic den Lladó — rebé noves, segons se'ns digué, de la capital d'Espanya, les quals acusen l'ansietat que regna en el poble madrileny davant

En aquest sentit exerceix també'l socialisme una acció política y, an aquí hi cap fer una pregunta: aquesta divergència entre's obrers y la vida política, pot rectificar-se?

Sí, y ja ha començat la rectificació. Per part dels polítics ja s'ha rectificat el concepte de la finalitat de la política y s'ha rectificat també'l concepte de l'Estat. Ja no se considera a l'Estat amb funcions merament polítiques, ja no se'l considera exclusivament com a guardador de la coexistència de les llibertats, sinó que se li encomana una missió de cultura, de protecció, de perfeccionament y en lo que's refereix a la vida dels obrers una missió d'intervenció.

En el moviment obrer se van accentuant també dues accions: la lluita econòmica y la lluita política. Aquestes han d'esser paraleles, no absorbint l'una a l'altra. Perquè l'absorció en l'acció política de la sindical, porta als obrers a esser remat d'esclaus de falsos apòstols y en definitiva a cap ventall, com no l'aconsegueixen tampoc quan se allunyen de tota intervenció en les lluites polítiques. Per una banda l'obrer no ha de oblidar que és un ciutadà; per altra tampoc ha d'oblidar els seus interessos de classe.

La tàctica bona pera les obreres està en aquestes grans coalicions concertades pels partits socialistes amb els partits radicals, que encara que se'ls anomeni burgesos professen respecte a l'evolució de la missió de l'Estat, idees d'afinitat amb ells.

An aquí el senyor Layret examinà els exemples de Fransa y a Anglaterra, ont els obrers ajudant als polítics avençats han aconseguit y han aconseguit reformes veritablement revolucionàries. Y la conclusió pera'l senyor Layret és la de que la distanciació de les masses obreres de la seva actuació com a ciutadans és perjudicial a la seva pròpia causa.

Amb bella semblança posà també l'exemple d'aquelles lluites de la plebs romana pera la conquesta dels seus drets que anà aconseguint mentres no s'endinsà en les lluites personals del patriciat.

Dues observacions, dues recomanacions fa el senyor Layret als obrers: el que treballin pera augmentar la seva cultura, y el que posin tota la seva voluntat en la conquesta dels seus ideals.

Es precis una major cultura en els obrers, que aquests, y sobre tot els que estan al davant dels seus sindicats, coneguin sempre l'estat de la producció pera saber el moment amb que una declaració de lluita pugui esser beneficiosa pera ells. Quantes vegades hem vist perdre per no haver vist els obrers el moment oportú de plantejar-les! Y també, quantes vegades hem vist que's elements patronals els han sapigut dur a una lluita amb evident desventaja pera anorrons! És, doncs, cada més necessari la comprensió dels obrers amb els intel·lectuals, pera que aquells estiguin dotats dels coneixements que les lluites modernes requereixen.

Y la lluita ha de esser també constant, amb fe y entusiasme. No s'ha de creure que fatalment ha d'arribar el dia del triomf, de la transformació social y que mentres tant ens hem de plegar de brasses. L'hem de preparar, l'hem de portar nosaltres al triomf, no la fatalitat, factor secundari. Com el poeta, acabà dient, podem dir, que de la llibertat y de la vida no'n són mereixedors més que els que han sabut conquerir-les.

Una gran salva d'aplaudiments de la nombrosíssima concurrència que l'escoltava, coronà les darreres paraules del senyor Layret, que fou molt felicitat per la seva eloquent y profunda dissertació.

l'arribada dels representants de Barcelona. Diten que en Canalejas ha reunit precipitadament el Consell de ministres y que aquest, després de parlar incidentalment de lo del Marroc, s'ha ocupat amb tota detenció dels obsequis que s'han de tributar als representants de la comitat ciutad. S'havia pensat, de primer, en donar-los, en son honor, una cursa de braus, però, per lo gastat, s'ha deixat de recó l'obsequi. A proposta del ministre de Gracia y Justicia y tenint en compte la missió educativa del teatre, s'ha acordat que al de la Princesa s'hi dongui una representació del conegut drama «Sherlock Holmes».

La rebuda serà esplèndida. Hi aniran bandes y orqueons y's treballa perquè's industrials y comerciants donguin un dia de festa als seus obrers pera que puguin acudir a rebre als embaixadors de Barcelona.

Lo que més ha preocupat ha sigut la qüestió d'allotjament. No se sab si s'habilitaran estances a «La Equitativa» o al «Banco de España».

El marquès de Mariano al sapiguer aquestes notícies — que los hi va llegir en Bittini — va comunicar-les emocionat an en Lladó y Vallés.

En Serrallana deia que lo del nomenament de la comissió era una broma.

Que la paga la ciutat.

Que hi ha un fort disgust entre les minories per la conducta que ve observant el marquès de Mariano, comanditari de la colla de la gana, que no té respectes pels acords de l'Ajuntament y que tolera que un extrany al municipi, com és el seu secretari particular, fassi y desfassi lo que li dongui la gana.

El senyor marquès, intel·lectualment és un pobre home que no està a l'altura del càrrec que ocupa. Això va demostrar-ho plenament amb el discurs-compendi de l'Història de l'Art — que va pronunciar el dia del banquet de la inauguració de la Exposició.

Però si aquest home que no sab lo que és esser arcalde d'una ciutat com Barcelona, tingués al menys el do de sapiguer a traure voluntats, menys mal! El senyor marquès amb la polsada del nomenament de mossos de vara — que quedà provat el dijous que fou un acte

CRONICA DE BARCELONA

MUSICA

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Segon concert Riser-Orféo Català

Les obres triades per aquest artista pel seu concert de comiat de Barcelona, foren la «Fantasia 2. Op. 17, de Schumann; «Barcarola», Chopin; «Danza espanyola», Granados; «La soirée dans Grenade», Debussy; y una transcripció de concert del mateix Riser, de «Les entremaliades» de Tili, de Strauss.

Intúit es dir com interpretà en Riser aquestes obres; la seva elegància, el seu bell modo d'interpretar prou conegut del públic que assisteix als concerts, vestiren les obres d'un mantell delicadíssim arrencant sorolloses ovacions, per cert molt merescudes. La transcripció de «Les entremaliades», es feta amb molta cura, malgrat que jo se del poder de que mai resulti ni ombra lleugera de lo que es per orquestra.

L'Orféo Català cantà diferents composicions de música popular: «La dida de l'infant», Bruni; «La porqueria», de Canet de bressol; «Sancho Pança», de «Heret Riera»; «Cumelas», de «María», de «Vivendes Sants», Nicolau.

La major part de les obres foren com sempre bellament cantades, devent fer notar, no obstant, que en «Vivendes Sants» trobem que tot plegat no anava prou bé. Els solistes sobre tot, no poden anar de cap de les maneres; ni la senyoreta Fornells, ni la senyora Verilhe, ni els altres dos senyors, tenen veu ni condicions per cantar cap solo. Creguem el públic quan li diem que hi ha res més dolent que el públic quan comença a riure i l'altra dia durant el «Vivendes Sants», molta gent reia de bona gana i desgraciadament fins de dir que vaig trobar que no exageraven.

Ademés la senyoreta Fornells en l'altre obra que va cantar deixà molt que desitjar; a més de que la veu el caus com s'acostuma a dir, desafià més d'una vegada.

Sento molt, no puguem alabar a l'Orféo Català en aquest concert, però sigui degut a una causa, sigui degut a lo que's vulgui, no estarem a l'altura d'altres vegades.

Y com que així ho sento, així ho dic.

ACADEMIA GRANADOS

Concurs de 1911

Bona fou l'idea del mestre Granados de establir en la seva Acadèmia els concursos de piano que tan brillantment ha inaugurat aquest any. Fa un estimat gran pel deixeble que estudia esperant veure reconeguts els seus mèrits i poder ostentar l'honrosa fulla que l'acredita d'esser un deixeble aprofitat, esperansa de l'art en l'avenir.

Enguany ha presidit el Concurs l'eminent pianista E. Riser, qui tenia per companys de tribunal, els mestres Mas y Sernicani, Ayraud y Marshall. El mestre Espadaler, que devia formar també part del jurat, no hi pogué assistir degut a tenir una greu novata en la seva família, que portosament ha tingut un felís fi.

Els deixebles que hi prenen part eren sis, dividits en dues seccions; la primera secció la formaven els joves Carlos García Lenz y Frederic Longás, y la segona la componien les senyoretes Emilia Franguesa, Maria Lluici, Mercè Moner y Edita Puigvert.

Les proves dels de la secció primera, se feren al matí, quedant abans deixebles en molt bon lloc. L'obra de concurs era la «Sonata op. 81», de Beethoven y les de lliure elecció, la «Fuga en la memòria», Bach-Liszt, y «Los requiebros» (Goyescas), Granados, a càrrec dels joves Carlos García Lenz, qui interpretà magistralment la primera de les obres de lliure elecció; en Frederic Longás havia escullit «Impromptu Variacions», de Schubert, «El Puerto» (Iberia), d'Albéniz, obtenint un èxit sorollós en aquesta darrera.

El tribunal acordà per unanimitat declarar desert el primer premi y concedir el segon a en Frederic Longás, y primer accésit a en Carlos García Lenz. El primer premi consistia en un piano de què, marca Ortiz y Cussó. No obstant no haver-hi primer premi entre els dos concursants, l'Acadèmia fent gràcia d'una hermosa acció, adjudicà al segon premi senyor Longás, el piano de què.

Les proves de la tarde, a càrrec de les senyoretes que més amunt hem mentat, foren molt més interessants, presentant més serenes y demostrant posar una major perfecció que en la prova de joves del matí.

L'obra de concurs, la «Sonata 110», de Beethoven, fou exquisidament interpretada per la senyoreta Mercè Moner, a l'igual que les obres de lliure elecció, «Preludi coral y Fuga», de César Franck, y «Andando del canchil» (Goyescas), de Granados. A la senyoreta Moner se li adjudicà el primer premi (de la segona secció), amb distinció. Realment la senyoreta Moner ens donà una demostració pàlida de lo molt que val y pot arribar a fer si en el camí de l'art que se li presenta sembla de roses hi camina sempre amb la mateixa seguretat de l'altre dia.

La senyoreta Maria Lluici, que estigué molt bé en les «Variacions serenes», de Mendelssohn, obtingué el primer premi.

La senyoreta Edita Puigvert, per la manera delicada com interpretà l'obra de concurs, se li concedí el segon premi.

Finalment, la senyoreta Emilia Franguesa, guanyà el primer accésit.

La sala de l'Acadèmia Granados se vege tant al matí com a la tarde, curulla d'una distingida y selecta concurrencia, entre la que hi vegerem artistes de renom de casa nostra, els quals no's cansaven d'elogiar el treball que desgranaren tots els deixebles.

Al mestre Granados el nostre sincer aplaudiment per aquest esplendorós planté de novells artistes, que han preveut un avenir herós per l'art, y a les quals una cordial salutació per que perseveren en el camí comenat. En especial, el nostre més entusiasta elogi a la senyoreta Moner.

A. P. S.

■■■■■

La Junta municipal del partit republicà progressista, ha nomenat una comissió per aprofitar els treballs conduents a la definitiva instal·lació del casino. També ha pres importants acords per la marxa del partit y formació de les Juntes municipals dels districtes de Mataró, Sabadell y Sant Boi de Llobregat.

Els Jocs Florals

Informació marítima

Moviment del port del dia 5 de maig

EMBARCACIONS ENTRADES

De Palma, vapor espanyol «Bellver», de 788 tonelles, capità Estrella, amb càrrega general, 39 tripulants y 30 passatgers.

De Ivisca, pailebot espanyol «Maria de los Angeles», de 35 tonelles, patró Calvet, amb garrotes y 6 tripulants.

De Saldina y escales, vapor espanyol «Ramón», de 632 tonelles, capità Bilbao, amb càrrega general y 17 tripulants.

De Motril, llagut espanyol «Adela», de 38 tonelles, patró Figuerola, amb tomàquets y 4 tripulants.

De Ciutadella, pailebot espanyol «Paquet», de 74 tonelles, patró Píris, amb càrrega general y 6 tripulants.

D'Alacant, vapor espanyol «Francisco», de 589 tonelles, capità Colomé, amb càrrega general, 25 tripulants y 56 passatgers.

De Marsella, vapor francès «de Frances», de 2,077 tonelles, capità Maudine, amb 113 tripulants.

De Ciutadella, pailebot espanyol «Castell Sant Nicolau», de 49 tonelles, patró Lluch, amb càrrega general y 6 tripulants.

De Torrevieja, pailebot espanyol «Margarita», de 95 tonelles, patró Botella, amb sal y 6 tripulants.

De Marsella, vapor espanyol «Navarra», de 1,039 tonelles, capità Sánchez, amb càrrega general, 29 tripulants y 3 passatgers.

De Santa Pola, goleta espanyola «Esperanza», de 68 tonelles, patró García, amb sal y 5 tripulants.

De Gènova, vapor italià «Córdova», de 3,002 tonelles, capità Mombello, amb càrrega general, 122 tripulants, 12 passatgers pera aquest port y 483 de trànsit.

De Buenos Aires y escales, vapor italià «Príncipe di Udine», de 4,937 tonelles, capità Negri, amb càrrega general, 228 tripulants, 96 passatgers pera aquest port y 1,305 de trànsit.

EMBARCACIONS DESPATXADES

Pera Ciutadella, vapor francès «de Frances», capità Maudine, amb lastre.

Pera Melilla y escales, vapor espanyol «Villarreal», capità Soler, amb càrrega general.

Pera Hamburg y escales, vapor espanyol «Pizarro», capità Casas, amb càrrega general.

Pera Avilés y escales, vapor espanyol «Acuario», capità Costa, amb càrrega general.

Pera Palerm, vapor espanyol «Cataluña», capità Ortuño, amb càrrega general.

Pera Palma, vapor espanyol «Rey Jaime II», capità Terraza, amb càrrega general.

Pera Alacant y escales, vapor espanyol «Adela Roca», capità Camins, amb càrrega de trànsit.

Pera Buenos Aires, vapor italià «Córdova», capità Mombello, amb càrrega general.

Pera Gènova, vapor italià «Príncipe di Udine», capità Negri, amb càrrega general.

La Societat de l'Art d'Imprimir de Barcelona

ens prega fem pública la següent convocatori:

«Companys: Se os convoca encarecidament a la reunió general ordinària que se celebrarà demà, a les deu de la tarda, en nostre nou local social, Pontzone, 24, segon, para discutir, entre otros asuntos importantes, el conflicto del diario «La Prensa» y la proposición siguiente:

«Propongo a la Asamblea el aumentar la cuota cinco céntimos a fin de poder repartir semanalmente a cada socio un ejemplar de nuestro órgano «Solidaridad Obrera», teniendo en cuenta la labor eficaz llevada a cabo por dicho semanario en favor de nuestra clase, y caso de sobrar ejemplares, repartirlos entre los no socios.» A. Ruiz.

Dado lo interesante del asunto, espara que no faltará ningún asociado, La Junta».

Demà la Secció de Cultura y Sports de l'Alenar Gracienc de U. F. N. efectuarà una excursió per Badalona, Mongat, Tiana, La Conreria, Sant Feliu de Capdepera y Mollet, pera tornar a les sis del vespre a Barcelona.

S'han de dur provisions pera tot el dia.

Punt de reunió a dos quarts de sis del matí en l'Hostal social, Salmerón, 27 y 29. Pera més detalls al C. D. de la Secció tots els dies de dos quarts de deu a onze del vespre.

Durant el passat mes d'abril, els alumnes de l'Escola Catalana «Mossèn Cinto» y noies que formen part del Grup Infantil, del mateix nom, han fet 113 impositons a la «Caixa d'Estalvis Escolar Mossèn Cinto», amb un ingrés total de pessetes 82'20.

A l'Alumne de l'Escola en Ramon Aspa, aquest mes li ha correspost llibreta de la «Caixa de Pensiones para la Vejez y de la «Caja de Pensiones para la Vejez» y de la «Caja de Pensiones para la Vejez» establerta al «Foment del Treball Nacional».

COLOMBOFILIA. — La Reial S. Colombòfila de Catalunya, organitzadora de la Festa dels coloms, que tindrà lloc demà, al cim del Tibidabo, amb la cooperació del Centre colombòfil català y Societat colombòfila de Sabadell, Manresa y «Obrera» de nostra ciutat, invita a tots els aficionats als coloms missatgers, a que assisteixin a la festa y se serveixin portables avui, de dotze a quatre de la tarde, a son local social Plaça del Teatre, 6, principal. La Societat s'encarregarà de franc de portables y alimentaries.

La Societat colombòfila, ha invitat als socis del Tir Nacional a dia festa, pugenat passat dies social a recollir les invitacions y la rebaxa del bitllet del funicular, pera ells y les seves famílies.

Tancat el pla d'admissió d'instancies pera prendre part al Concurs Den, ahir se reuní a l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, el Jurat nomenat a l'efecte. El componen els senyors Silvi Thoe y Codina, Jaume Reventós, Antoni Jansana, Ramon Ribas, Miguel Roca, Francesc Mates, Rafael Baster, Baltasar de Salvador y Frederic Ros. En aquesta primera reunió se dedicaren a l'examen dels expedients presentats.

L'«Il·lustració Catalana», desitjant dedicar el seu proper número a la Festa dels Jocs Florals, ens comunica, preguem que ho fem públic, que sortirà amb data de dilluns vinent.

L'A. Provincial de Belles Arts ens comunica que la VI Exposició d'Art organitzada a Florencia per l'A. d'Artistes Italians, se celebra en el primer pis del Palau Strozzi ont té son local dita entitat.

NOTES DEPORTIVES

Down-cars

Dimenge a la tarde, davant de nombrosa concurrencia, va efectuar-se l'anunciada carrera de Down-Cars, en el trajecte Tibidabo-Vallvidrera-Sarrià.

La carrera, baix el punt de vista tècnic, va resultar un gros fracàs; no va veure's ni un sol cotxe amb condicions apropiades pera resistir grans pendents, y fins els que se classificaren en els primers llocs, tingueren de fer petits trossos de trajecte amb el cotxe arrossegant.

De totes maneres, quedà demostrada la valentia y previsió dels conductors, perquè en veritat se'n necessitava, per aventurar-se en aquella coxeta tan feble, a baixar corrent per tot el seguit de revolts que hi ha en el bonic trajecte que recorregueren.

Quedà classificat en primer lloc y en possessió de la Copa Barcelona, el marcat amb el número 2 que anava pintat de blau.

No hi hagué cap desgracia, ni incident digne de menció.

Aeronautica

Organitzat per «La Sociedad Aeronáutica Española», el dimenge, dia 7, a les tres de la tarde, tindrà lloc al cim del Tibidabo el primer concurs espanyol d'estels senyals.

De tres classes seran les proves del concurs:

Primer, Alçada màxima a que podrà arribar l'aparell.

Segon, Facilitat del llemament.

Tercer, Pèrdua d'altitud.

El reglament que regirà serà el de la Federació Internacional y les inscripcions se reben en el local de la Societat organitzadora, plaça del Teatre, 3, principal.

Hi han ofert diversos premis y afegint-hi la rà un èxit aquest concurs.

Ha sigut nomenat delegat general del concurs del dimenge al Tibidabo el conegut esportista don Pere Olano.

Ciclismo

Regna gran animació entre els ciclistes per apropiarse la data del «Gran premi Peugeot» que organisa per el dia 25 la casa Abadal.

S'ha publicat la llista de premis y són ja molts els que s'entrenen pera mirar de embussar-se les 500 pessetes.

La llista dels inscrits compta ja com segurs els següents: Josep Magdalena, M. Cascarosa, J. Roche, «Storks», N. Baucoella y J. Barnola.

Football

Demà, a tres quarts de quatre de la tarde, en el camp del «Barcelona», tindrà lloc el primer partit internacional de concurs que se celebra en aquesta ciutat, entre els primers equips de l'Olimpique Cettois y el «F. C. Barcelona», que jugaran la prova semifinal de la «Copa dels Pirineus», la qual guarden nostres campions per haver guanyat l'any passat aquest concurs.

L'equip francès que's visitarà, porta feta una campanya molt remarcable durant la temporada de 1910-11, havent quedat empatat en l'últim partit jugat amb el «Stade Helvétique», actual campió de Fransa y del que tan gran record tenen els aficionats barcelonins.

Així, unit a que l'any passat també logrà un empat amb el «Barcelona», fa desaparèixer el dubte que respecte a la seva valua poguessin tenir els que sempre miren amb prevençió als equips francès, per les moltes «dotes» que's han donat, y la preveure una renyida lluita en la qual el «Barcelona» haurà d'emplenar tot el seu saber si vol continuar guardant el magnífic trofeu de la victoria.

A les onze del matí del mateix dia, en el camp del «Català» y en honor dels jugadors de l'Olimpique, el «Català» y l'Espanya jugaran el partit que li falta del Campionat de Catalunya, partit que promet ésser també molt interessant, ja que quasi pot dir-se que'l guanyador del mateix s'emportarà el segon premi d'aquest Campionat.

Lawn-tennis

Durant la present primavera y com en anys anteriors, organisa el «Law Tennis Club» Turó, ses famoses festes a l'aire lliure. Aquest any tindran sobre's anteriors l'atracció del patinatge, sport elegantíssim y al que sempre hi ha hagut afició a Barcelona; tindrà lloc en una pista que acaba de construir-se de les més grosses que hem vist, ja que mideix 50'18 metres, arreglada amb gust exquisit y voltada d'un passeig de palmeres altament agradable.

El programa de les festes es el següent:

Maig, 7 (demà): Garden-Party, amb motiu de l'inauguració del Skating-Ring y comens del concurs de Tennis de Primavera.

Maig, 25: Garden-Party y partits finals dels concurs de tennis de primavera, en els que's disputarà la Copa Bertran y la Copa Turó.

Juny, 1: Garden-Party en honor dels «jacks» que de diferents ports d'Espanya vindran a disputar-se'l Campionat d'Espanya y Copa del rei, durant les regles de la setmana nàutica.

Juny, 23, revella de Sant Joan: Gran festa nocturna.

Juny, 28, revella de Sant Pere: Gran festa nocturna.

Si la brillantesa de les festes d'anys anteriors y el zel de sos organitzadors són garantia d'èxit, pot assegurar-se que ho serà també aquest any, car ja sabem que'l Turó es punt de reunió de nostra gran societat.

UN BOICOT

La Nova Societat d'Oficials Perruquers y Barbers ens envia un llarg document explicant les causes que obliguen a dia enllat a declarar el boicot als establiments del patró don Vicens Soriano, situats a la Rambla del Centre, 6 y plaça del Patró, 3.

Diu el document entre altres coses: «Arbitraris y atropells de tota mena que's cometien contra's oficials van donar lloc a queixes y més queixes, cada vegada més apremiades, formulades per part de la seva dependència. Per elles van veure's era abusi y intolerable el règim interior de dita casa. Desitjosos de posar pau y justícia allí ont hi regnava'l més censurable despotisme l'entitat va ordir al senyor Soriano y aquest acudí, pera posar en clar lo que se'ns venia denunciant. Entre la representació de la Junta y el senyor Soriano se va convenir que les coses s'arreglarien en forma que en lo successiu els seus oficials no se veurien sotmesos a les exigències y intemperancies dels seus encarregats. Semblava que l'assumppte ja estava arreglat, però no fou així, no pas per culpa nostra.

Les extirpacions varen continuar; se multiplicaren els abusos, les exigències y les intemperancies; se feu cas omís, més ben dit, se va escarnir la nostra mediocritat noble, just y desapaixonada, es més, se va posar en dubte l'honorabilitat de la Junta directiva d'aleshores y, en fi, va portar les coses a tal extrem que fou forçós respondre al repte, de la manera més enèrgica y decidida y ja varem declarar el boicot, just y merescut.

Fins ara havíem deixat que'l boicot obrés contra's interessos de dit burgès, però avui, en vista de l'actitud del senyor Soriano, que prete enganyar a l'opinió fent succeir per alguns dels seus oficials un escrit de protesta contra'l boicot, hem cregut necessari fer públic l'origen y causes d'aquest plei que amb tanta raó y justícia sostenim, pera que l'opinió no's deixi sorprendre y se'n adoni de les maneres de dit patró».

La quarta de les conferències que sobre «Catalanisme» coses velles pera ensenyansa de joves, desenvollopà don Joaquim Lafont en l'Associació «Catalunya», carrer Nou de la Rambla, 26, tindrà lloc avui, a les deu del vespre.

El Sindicat Obrer de Joieria y Plateria celebrà reunió general ordinària, demà, a les deu del matí. Per tenir que tractar assumptes d'interès se recomana a sos associats no deixar d'acudir-hi.

Demà, a dos quarts de cinc de la tarde, els alumnes de l'Escola Catalana celebraran en el local del «Foment de la Sabateria», Correu Vell, 5, principal, una escullida funció teatral, representant el drama en quatre actes y en prosa, original de don Manuel Rus, «Els mariners d'Alcalá d'Henares» y la joguina «Maldit innocent».

En l'intermedi del segon al tercer acte l'Alumne don Jaume Barra, exculcarà al viol la bonica composició de Greg, «Mandoline au Lointain».

LA FESTA DELS COLOMS.—La R. S. Colombòfila avisa a tots els aficionats a la fotografia que desitgin concurrir com en anys anteriors a la Festa dels Coloms de demà, que a l'Estació inferior del Funicular hi haurà una «cauilla» especial pera'l despaig de bitllets pera fotografes que's presentin amb les seves màquines, al preu d'una pesseta, pujar y baixar. També se'ns tindrà lloc reservat.

La Societat entregará diplomes de cooperació a tots els que presentin les proves obligades y adquirirà les que siguin acceptables a judici d'un Jurat competent. A més concedirà tres grans diplomes d'honor a les més meritories.

Aumenten les inscripcions pera'l concurs de estels que's celebrará al Tibidabo, simultàniament amb la Festa dels coloms.

Entre's inscrits hi ha representants del «Dragi-Clubs de Fransa» y la Reial Societat d'Estels de la Gran Bretanya. Els aparels cridaran l'atenció.

La Junta del Gremi de rellogeria de la A. de la Dependència Mercantil, convoca als seus adherits, a la reunió que tindrà lloc aquest vespre, a les deu.

La Societat d'Estampació Tipogràfica celebrà Junta general ordinària, en son estatge, Sepúlveda, 87, cafè d'Europa, demà, a les deu del matí. S'espera l'assistència de tots els socis.

Els antics deixebles de la Fundació Horadana d'Ensenyansa, se reuniran demà, a dos quarts de tres de tarde, davant de la parada del tramvia d'Horra, para dirigirse a Sant Cebrià, ont se donarà una lectura comentada de la ponencia presentada per don Eladi Homs al Congrés de Reus «Associacions de nois».

La Delegació a Barcelona de la Lliga Antiduellista ens envia una nota que diu així:

«Un despaig de Lisboa, dirigit al «Times», anuncia que'l Govern ha publicat un decret declarant l'ilegalitat del duel y establint tribunals d'honor pera regular les diferències entre ciutadans.

La para que sigui declarada culpable pel tribunal, serà castigada amb una penya de 250 a 5,000 francs. El producte d'aquestes penyes serà destinat a obres de beneficència. En cas de no poder-se fer efectiva la penya, el delinqüent serà tancat a una presó, de tres a trenta dies.

En casos greus, els culpables seran sospesos temporalment en els seus drets civils y ademés condemnats.

La Secció de «folk-lore» del C. E. de C. avui, a les deu del vespre, celebrará sessió pública, donant el president honorari de la mateixa, don Rosend Serra y Pagés, la segona conferència sobre l'«Íntim» y el purgatori, segons els pobles.

La senyoreta Adela de Cots y Verduguer cantarà algunes cançons populars referents a l'amentament tema, acompanyant-la en el piano la senyoreta Pilar Rodón.

APLEC DE LA SARDANA (Any V)

Entre les sardanes rebudes pera ésser estrenades en aquesta festa anyal, n'hi ha una d'hermosíssima del mestre J. López Franck y una del mestre F. d'A. Font, que promet obtenir un veritable èxit entre's nostres aficionats. Ademés hem promés enviar-ne mestres Francesc Pujol, Cassià Casado, mont y Joan B. Espadaler, entre altres.

Està ultimant-se la confecció del programa, que dintre de poc se farà públic, podent avensar que reestirà una importància excepcional amb relació al dels anys anteriors.

El prop-pasat dissapte tingué lloc en el Foment del Treball Nacional, organitzada per la Societat d'Estudis Econòmics, la conferència de don Josep A. Torrents y Torrens, qui desenvollopà'l tema «Estudis econòmics y jurídics sobre la qüestió agrària».

Començà'l senyor Torrents la seva notable conferència estudiant la qüestió social, atribuint l'actual malestar del proletariat a l'abandonament en que's troba l'agricultura y demostrant com l'única problema variable que existeix en el nostre país es el d'augmentar a les necessitats dels agricultors.

Estudià després uns dats estadístics el problema de l'emigració, delimitant especialment en l'absentisme, culpable en molta part de aquell, car a l'abandonar el capital el camp pera refugiar-se en les grans ciutats, sembla desconfiar els grans problemes agraris socials.

L'agricultor necessita aquestes capitals pera aplicar a les seves explotacions els moderns procediments científics, y a falta d'ells ha de caure forosament a l'usura.

S'extengué en llargues y atinades consideracions sobre l'usura y sobre's diferents medis jurídics emprats desde de temps remots fins ara, pera combatre-la.

Y acabà estudiant d'una manera detallada y completa el crèdit agrícola, les seves aplicacions y la seva gran necessitat.

A l'acabar l'orador fou calorosament aplaudit pel seu documental y no'abe treball.

En la Junta general de la Lliga de Defensors Industrial y Comercial, se llegí la Memoria corresponent a l'any prop-passat, que fou aprovada, lo mateix que la renovació de comptes semestral. Se procedí a la renovació de càrrecs, resultant elegits per aclamació don Pere Milà y Camps, don Dionís Conde, don Tomás Benavent, don Félix Petit, don Jaume Solà Haverón, don Josep Tey, don Joan Bracons, don Frederic Gal, don Amadeu Castells, y don Francisco Laporta.

La Junta consultà: don Eudard Puig y don Hércules Caccian.

Seguidament se tractà de diversos assumptes d'ordre interior.

Acabant la sessió amb l'acord de concedir un vot de gracies pera's individus de la Junta sortint.

La Junta de la Societat d'Oficials Perruquers d'altres prega a tots els seus concitadans que concorrin a la Junta general que tindrà lloc demà, a les deu del matí, en l'estalgi social.

Se convoca a reunió general ordinària de segona sessió els barrissadors de pianos, en el local social, Tallers, 14, y a la nou del matí de demà.

Se recomana l'assistència.

A la Joventut Catalanista hi tindrà lloc avui, a les deu de la vetlla, una conferència a càrrec de don Joan Brunet y Camps, versant sobre «De l'Escola filosòfica positivista: Introducció a l'estudi de l'antropologia criminal».

Se'n demana l'inscripció:

«An els obrers mecànics.

Companys:

Confiant en la natural reflexió serena dels elements directores de la facciosa vasta matriu que injustament varen periorbar el miting que devia celebrar el dia 9 d'abril prop-passat en el teatre del Triomf l'Unió d'Obrers Mecànics de Barcelona, la Comissió directiva de dita entitat va pendre l'acord de continuar la celebració de dit miting el dimenge, dia 7 de maig, a les deu del matí, en el local social, Centre Obrer, carrer de Tallers

